

LA COL.LABORACIÓ ENTRE MAGISTERI I EL COL.LEGI PÚBLIC DE PRÀCTIQUES

*Escrit dedicat a l'Escola de Magisteri,
amb motiu del canvi d'edifici.*

Antoni Artigues
(Pedagog)

Són massa pocs els mestres de les escoles de Magisteri i de Pràctiques que creuen en els fruits que pot donar la col·laboració entre el Col·legi Públic de Pràctiques i Magisteri. Alguns sí que hi creim, perquè ho hem tocat amb les mans.

Quan, ja fa anys, els mestres de les Escoles Annexes, o Col·legis Públics de Pràctiques, deixaren de fer classes a Magisteri i aquestes ja no foren els únics centres que tenien practicants, no se'n va regular cap nou tipus de funció. Aleshores la col·laboració entre Magisteri i Annexes passà a ésser més esporàdica i dependent més de voluntats individuals; no per això, però, aquesta co-actuació ha estat menys fructífera.

Don Melcion, tan merescudament apreciat, visqué en l'època de gran col·laboració: fent classes a Magisteri, amb activitats teatrals amb n'Encarna Viñas, etcètera. Ara bé, quan el primer any que vaig ésser a Magisteri li vaig dur propostes d'activitats conjuntes em va dir que no ens havíem de pensar que podíem anar allà a molestar quan volguéssim: talment. Tinguem en compte que estava ofès per l'edifici nou que s'havia fet al recinte sense consultar-lo: precisament al lloc on hi havia el lledoner més gros, a l'ombra del qual solien berenar.

Quan passà de directora na Maria Mortes, des de Magisteri fèrem la proposta que més incidència havia de tenir en aquesta Escola (també en la plantilla): el procés de catalanització (la introducció d'una àrea en català a totes les unitats en funcionament i l'inici des de pre-escolar d'ensenyament íntegrament en català). Na Maria Mortes i na Maria Cristina Codina, les

dues directores, juntament amb altres mestres grans que ja no tenien ganes de fer el reciclatge, venien a classes de català amb jo, i d'aquí va arrancar tot.

No fou un procés gens fàcil. Durant el 83-84 la Junta de l'Escola de Magisteri va aprovar l'inici del procés de catalanització amb la justificació d'oferir unes pràctiques normalitzades als futurs mestres. I mirau per on, el requisit de fer les Pràctiques en català ha estat eliminat enguany, el 94-95, per una conxorxa d'òrgans integrats bàsicament de pedagogs.

El mateix curs 83-84 l'Escola de Magisteri exigia per escrit a les Institucions Autònòmiques que complissin el deure d'impulsar l'ús de la llengua catalana. Això contrasta amb el que ha passat enguany, el curs 94-95: la mateixa setmana en què milers de ciutadans es manifestaren en defensa del català, la Junta de la Facultat d'Educació -copada per pedagogs- va rebutjar una proposta del degà de mostrar el desacord amb el Decret Rotger i de requerir "una legislació mínima tendent a la normalització de l'ensenyament" "a fi que, progressivament l'ensenyament a tots els nivells i a tots els centres de les Illes Balears es vehiculi íntegrament en català". Ai, la mossonia...! Tot això és històric: vegeu, per exemple, l'escrit "*La facultat d'Educació de la UIB contra el català*" a *ÚLTIMA HORA*, 21 de juny de 1995.

En aquest llarg procés de normalització del CP de Pràctiques, de la qual foren protagonistes la major part dels mestres i de pares de l'Annexa i alguns professors de Magisteri, no hi manquen anècdotes, per exemple, una de la

Comissió Mixta, que no feia més que posar taps a la normalització, que em digué que era una pura tècnica; la meua resposta era fàcil: "*lo de pura, ho crec, lo de tècnica no ho sé tan cert*".

Quan ja es feia una àrea en català a tota l'escola i un pre-escolar totalment en català, els tres directors, en escrit de maig del 86 decidiren que "tenint en compte que les dues annexes s'han unit en una sola Secció es començaran les unitats de Pre-escolar (4 anys) en català, d'acord amb l'autorització, etcètera. Això no va anar bé a n'Eduardo Vellibre que va fer saber, en nom de la "Conselleria de Educación y Cultura" al Director Provincial "que la extensión de la totalidad del centro de la autorización concedida para una de las secciones en las que se estructuraba el centro, está fuera de la legalidad". Animats, els pares espanyolistes, no pararen de fer recursos; Andreu Crespi, aquest pic, va defensar la catalanització total de l'Annexa en escrit al Defensor del pueblo. Vist que la Direcció Provincial no els feis cas posaren recurs a l'Audiència. Al diari del 18 de juliol, justament, de 1987 es diu que l'Audiència desestima el recurs. Finalment s'acaba el calvari per tenir un dret tan elemental com l'ensenyament en català per als nostres fills (i tot això només per a una escola).

A part d'aquesta col·laboració puc dir, perquè és ben ver, que el Col·legi Públic de Pràctiques sempre m'han rebut amb un posat ben acollidor, i com a mi, a tots els que hi anaven per feina. Record col·laboracions en les festes de fi de curs. (Cucorba el 84-85); Pràctiques especials (el 86-87); la concessió d'una subvenció per a un hivernacle que no es va arribar a fer; xerrades diverses als meus alumnes a càrrec, entre d'altres, de Margalida Nicolau, Àngels i Xili Arguimbau, Lina Moner, experimentació de material didàctic per part de na Joana Maria March; molts anys envii a diverses aules estudiants meus per fer treballs didàctics concrets; etcètera. I en Tomeu Llodrà sempre donant suport a qualsevol iniciativa.

I amb més continuïtat, des de fa tres anys, hi ha la tasca comuna de Magisteri i el Col·legi de Pràctiques en les Diades Poètiques i Teatrals a fi d'introduir a l'escola no només la poesia i el teatre, sinó també els nostres poetes i dramaturgs: que coneguin i estimin els escriptors catalans. N'Alicia Gómez i na Catalina Noguera, sobretot, han participat en la preparació dels

actes puntuals de les diades, dedicades a Llompart, Cèlia Viñas, Vidal Alcover, Villangómez. Però tots els mestres de l'escola hi participen, com resta patent a la revista Faristol.

Per acabar, només vull i desig que continuï aquesta fructífera col·laboració, encara que només sigui a nivells individuals, ara al centre nou, i també ens desterren al Campus universitari. La proximitat física és molt, però la satisfacció de treballar conjuntament la pot superar. Així ho esper. Molts d'anys! □

Catalunya, 16 de juny de 1995

Es disol l'associació higienista "Puertas abiertas"

El passat mes d'abril va morir André Torque, el cèlebre higienista belga afincat a Mallorca. Practicant l'higienisme va aconseguir viure 20 anys en perfecta salut, després d'haver romàs invàlid total i estar deshauciat i donat de baixa definitiva a causa d'una esclerosi en plaques.

Ell i sa dona, na Cristianne, varen fondre tot el seu patrimoni per donar a conèixer l'higienisme per mitjà de l'associació "Puertas Abiertas" que fundaren. Havent mort n'André, l'associació s'ha dissolt i na Cristianne està liquidant les existències en llibres i mobiliari divers, ja que la fan deixar la casa on hi havia la seu de "Puertas Abiertas" que era, alhora, el seu domicili.

A part del mobiliari divers, en castellà i en francès, sobre higienisme, agricultura biològica, compatibilitats alimentàries i similars. Entre els llibres, que es venen a bon preu, n'hi ha de prou interessants com "Fundamentos de la

higiene vital", "Ayuno y salud", "La biorespiración", "El alimento vivo", etc., i també diverses taules de combinació d'aliments, molts d'ells interessants tant per a ecoles, clubs, biblioteques i associacions de tota casta, com a nivell individual. Tant en francès com en castellà, trobareu material específic sobre diverses malalties considerades oficialment fatals (sida, esclerosi en plaques, càncer) o incurables (artrosis, diabetis, i demés) i bon part d'aquest material és material esgotat o mal de trobar (especialment el que té només en francès).

Aprofitar per telefonar a na Cristianne (tf.735687) i/o passar per ca seva (el Terreno, C/. 2 de maig, núm. 29 Palma) abans del 15 de desembre d'enguany, és una ocasió per comprar bon material a bon preu i, alhora exercir una solidaritat amb una gent que ha empenyorat tot el seu cabal i bona part de la seva vida, en la lluita per l'ecologisme i en la difusió de mètodes de salut. □

Torre de l'Amor, 4 Apartat 142
Tel. (971) 724176 Fax 726252
07001 Palma de Mallorca

LLIBRES DE LLENGUATGE

Tot un sistema d'aprenentatge fet per autors mallorquins pensant en les necessitats pedagògiques de les nostres escoles

RECORDAU, també

- La sèrie **CALIDOSCOPI: LLUMENERET BLAU**, **ALIMARA**, **LLANTERNA** (Primer cicle d'EGB)
- **DEIOL 1**, **DEIOL 2**, **DEIOL 3** (Segon cicle d'EGB i Primer cicle d'ESO)
- **GINY 1 i GINY 2** (Segon cicle d'ESO)

EDUCACIÓ PRIMÀRIA

PRIMER CURS

ANSA PER ANSA. QUADERNS 1, 2, 3.

Elisabet Abeyà, Maria Fortuny, Assumpta Mascaró i Andreu Terrades. Dotats amb fitxes de treball i Guia del mestre.

Iniciació a la lectura: **MICA EN MICA**. Sèrie de 20 llibrets de lectura progressiva. Text de Ramon Bassa. Dibuixos d'Aina Bonner.

SEGON CURS

ALBA, 2.

Ramon Bassa, Miquel Cabot, Ramon Díaz, Joan Ladonet i Immaculada Pastor. Amb la seva Guia del mestre.

Llibres de lectura: **AIXÒ ERA I NO ERA**

Sèrie de 10 llibrets, adaptació de 10 Rondalles mallorquines. Text de Jaume Ordines. Dibuixos de Mateu Rigo.

TERCER CURS

ALBA, 3 (NOVETAT). Amb la seva Guia del mestre

Llibres de lectura: Col·lecció **TITELLES**. 10 títols publicats d'autors diversos.